

de er troende, så kan dyrke deres religion i deres kirke, men kirken skal ikke rykke ind i folkeskolen. Det er præsten, der fremsiger bønner, det er ikke lærerne, der skal fremsige bønner med eleverne.

Det er ikke det samme som en salme, for det er ikke sådan, at vi har en kanoniseret salme a la fadervor, der bliver sunget, hver gang der er en gudstjeneste, men vi har en sangskat, der selvfølgelig indeholder kristne elementer. Det kan ikke være anderledes, når kristendommen spiller en så vigtig rolle i den danske kulturforståelse.

Så jeg vil gerne være med til – og jeg stiller min ekspertise til rådighed – sammen med undervisningsministeren at se, om vi kan lave den klare skillelinje, sådan at bøn ryger ud, men at man stadig væk kan have lov til at synge en salme i folkeskolen.

Kl. 12:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er så en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:04

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Først og fremmest vil jeg gerne benytte lejligheden til at rose fru Christine Antorini, som jeg i virkeligheden synes sagde det så klokkeklart, som det hovedet skal siges, og så kan det være, at vi ikke engang behøver den redegørelse, som undervisningsministeren ellers lovede mig tidligere; men lad os nu alligevel få den.

Det eneste, jeg bare vil spørge fru Christine Antorini om, er, om man jo i virkeligheden ikke sagtens kan forestille sig, at de inden for undervisningen selvfølgelig godt kan lære børnene om, hvad fadervor er, eller hvad en muslimsk bøn er, eller hvad en tredje form for bøn er. Det er jo ikke det, som hverken fru Christine Antorini – som jeg hører det – eller jeg selv taler for. Det handler om den samtlende gentagelse af bestemte bønner inden for fællesskabet. Det er vel det, modstanden er imod, og ikke det at lære om, hvordan bønnerne kunne være.

Kl. 12:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:05

Christine Antorini (S):

Jeg mener, at der, når man kigger i de vejledninger, der er for faget kristendomskundskab, står nogle meget fine formuleringer, hvor der er en adskillelse mellem netop præcis forkyndelse på den ene side og så undervisning på den anden

side. Og selvfølgelig vil det da stadig væk i folkeskolen være en del af religionsundervisningen, eller kristendomsundervisningen, som det nu hedder, at man også skal lære noget om de centrale bønner, der er inden for forskellige religioner, herunder også fadervor. Men der er en verden til forskel – og der er jeg fuldstændig enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll – på, om man fremsiger bøn som en del af en, kan vi sige, i virkeligheden kirkelig handling, der rykker ind på skolens grund, eller om man lærer om de forskellige bønner. Selvfølgelig skal man også lære om de forskellige centrale bønner.

Kl. 12:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den radikale ordfører. Nej, der hoppede jeg vist lige et par skridt for langt frem. Vi går til SF's ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak for det. Nej, nej og nej, tænker jeg, når jeg ser det her forslag, og så vil jeg kommentere de enkelte dele i forslaget.

Nej, SF kan ikke støtte nedsættelsen af en arbejdsgruppe, der skal gennemgå folkeskoleområdet og overveje behovet for forbud mod kulturelle og religiøse hensyn. Vi synes, det er meget, meget unødvendigt, fordi vi netop synes, at man i det her samfund skal lære børnene at vise hensyn.

Nej, vi kan ikke støtte forbuddet mod at tilbyde halalslaget kød i offentlige madordninger i folkeskolen, daginstitutioner og lignende. Vi går ind for sund, billig, økologisk mad til vores børn i daginstitutioner og i folkeskoler, og så længe koen er økologisk, er vi sådan set ligeglade med, om den er halalslaget eller ej.

Nej, SF kan ikke støtte forbuddet mod kulturelt/religiøst begrundede særlige badefaciliteter i folkeskolen i forbindelse med bl.a. idræts- og svømmeundervisning. Hvad er det for et underligt, flippet forslag om, at vi alle sammen skal være nøgne sammen? Det tjener jo ikke noget formål og i hvert fald ikke noget integrationsformål.

Nej, vi vil ikke være med til at stoppe med at tage særlige hensyn til andre trossamfund.

Nej, vi vil ikke være med til et forbud mod, at regeringen, kommuner, lokale folkeskoler og andre relevante instanser opfordrer til særhensyn. Vi går i den grad ind for pragmatiske og lokale løsninger, hvad angår folks forskellige kulturelle